

Ursus van Solothurn

Ursus van Solothurn (3^e eeuw n. Chr. - Solothurn, Zwitserland 287 n. Chr.) is waarschijnlijk afkomstig uit Thebe. Hij zou een van de overlevenden zijn van de slachtpartij op het Thebaanse legioen van legeraanvoerder Mauritius maar werd later toch gevangengenomen, gemarteld en onthoofd.

Leven

Ursus was een Romeins soldaat in het Thebaanse legioen, een legereenheid bestaande uit ongeveer 6000 soldaten, onder aanvoering van Mauritius. Dit legioen bestond uit christenen afkomstig uit Thebe, het huidige Luxor in Egypte. Het Thebaanse legioen kreeg van de keizers Diocletianus (284-305) en Maximianus (286-305) de opdracht christenen te vervolgen. Zij waren op dat moment in Zwitserland en ze weigerden deze opdracht uit te voeren. Onder deze keizers werden de christenen ernstig vervolgd en het zou kunnen dat de keizers geen christelijk legioen tolereerden en deze opdracht gebruikten om zich van hen te ontdoen. Ze lieten elke tiende man van het legioen onthoofden, het zogenaamde 'decimeren'. Toen het legioen bleef weigeren christenen te vervolgen, werd hetzelfde ritueel herhaald tot er bijna niemand meer over was, een enorme slachtpartij. Ursus zou samen met Victor van Solothurn gevlucht zijn naar het kasteel van Solothurn. Daar werden ze alsnog gevangengenomen, gemarteld en onthoofd. Rond 550 n.Chr. werd er in Solothurn een kerk gebouwd op het graf van Ursus, de latere St Ursenkathedraal. In 1519 werd zijn tombe gevonden. De Romeinse urn met daarin de relikven draagt de volgende inscriptie: 'Conditus hoc sanctus Tumulo Thebaidus Ursus' (in deze tombe is de heilige Ursus, de Thebaan, begraven)

Overlevering

Diocletianus en Maximianus stuurden een brief naar alle delen van het Romeinse Rijk, waar christenen woonden. Daarin schreven ze: "Als de christenen zich niet tot de eredienst van de afgoden bekeren, dan zullen hun de verschrikkelijkste straffen te wachten staan." De christelijke gemeenschap was echter niet onder de indruk en stuurden de herauten terug met de boodschap dat ze dit bevel niet gingen opvolgen. De beide keizers, furieus, riepen vervolgens alle gezonde mannen onder de wapenen om aldus ingelijfd te worden bij de keizerlijke troepen. De Thebanen die dit bevel ook hadden gekregen, gingen van het christelijke standpunt uit dat je aan de keizer moet geven wat van de keizer is. Ze formeerden dus onder leiding van Mauritius een legioen dat bestond uit 6666 man. Dit stuurden ze naar Rome, zodat het door de beide keizers naar believen voor elke strijd kon worden ingezet, op voorwaarde dat ze niet de wapenen tegen medechristenen hoefden op te nemen.

Sint Ursus - kathedraal Solothurn

Dat bevel kwam toch toen ze door Zwitserland trokken op weg naar de Germanen. Mauritius schreef de volgende boodschap: "Keizer, wij zijn uw soldaten. Wij hebben de wapenrok aangetrokken om de openbare orde te verdedigen. Maar verraders zijn wij niet, en evenmin lafaards. Er is echter niets dat ons kan afbrengen van onze trouw aan het geloof in Christus." Bij het horen van dit bericht gaf de keizer bevel het Legioen te decimeren. En dat gebeurde. Nog steeds hielden de legionairs vast aan hun geloof en daarop beval de keizer het hele Legioen uit te roeien, zodat er niet één aan de dood zou ontkomen. Toch ontsnapten er een aantal legionairs, waaronder Ursus, en in de streken waar die uiteindelijk terecht kwamen, verkondigden ze het geloof in Christus.

Patronage

Ursus is verbonden aan de kerk van Termunten, de Ursuskerk. Zijn afbeelding staat op een kerspelzegel.

Bronnen

- Roemeling, O. D.J., Heiligen en Heren: studies over het Parochiewezen in het noorden van Nederland vóór 1600. Leeuwarden, 2013.
- https://de.wikipedia.org/wiki/Ursus_von_Solothurn
- Jacobus de Voragine, Legenda Aurea. ca 1300.
- commons.wikimedia.org

